

Vonnis nr.

dd. 09. 10. 2006

Notitienummer 66.97.1016-95/JL

De Rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement I E P E R,
provincie West-Vlaanderen, er zitting houdende, wijzende in correctionele
zaken, negende kamer, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

In de zaak vervolgd door het Openbaar Ministerie

- TEGEN -

1. geboren
wonende te
2. met maatschappelijke zetel te

Verdacht van :

de eerste en de tweede :

Als dader, in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek, om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd, of om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt; om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn/haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd; om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt :

Met overtreding van de artikelen 1, 2, 44§1.1°, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd door de wet van 22 december 1970, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van deze wet, om zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van burgemeester en schepenen, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, afgebroken te hebben, herbouwd te hebben, een bestaande woning verbouwd te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd,

gewijzigd ingevolge het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 als : Met overtreding van de artikelen 1, 2, 42§1.1°, 66, 68 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel IV van dit decreet, om zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van burgemeester en schepenen, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, afgebroken te hebben, herbouwd te hebben, een bestaande woning verbouwd te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd, thans gewijzigd ingevolge het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 als volgt :

Met overtreding van de artikelen 3, 4, 19, 99§1.1°, 146, 147, 149 en 160 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen, of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de ruimtelijke structuur- en uitvoeringsplannen en verordeningen, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel II van het decreet, om zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning, gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meerdere vaste inrichtingen, een bestaande inrichting of bestaand bouwwerk afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid te hebben, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd,

terzake op het perceel kadastraal gekend onder _____, met een oppervlakte van 91a95ca, gelegen te _____, eigendom van _____, voornoemd, krachtens een akte van inbreng, verleden door het ambt van notaris _____ te _____ op 20 november 1985 en krachtens een akte van aankoop, verleden door het ambt van notaris _____ te _____ op 28 december 1992, met name :

de eerste : te _____ in de periode van 11 juni 1996 tot 24 APR 2003
de tweede : te _____ in de periode van 2 juli 1999 tot 24 APR 2003 :

het instandhouden van een storthal met een hoogte van 33 meter, gebouwd in strijd met de stedenbouwkundige vergunning dd. 10 juni 1996 en met de voorschriften van het BPA (MB 28 november 1995) waarin een maximum-hoogte van 28 meter is voorzien

Gezien de dagvaarding betekend aan de beklaagden en overgeschreven door de Hypotheekbewaarder te 31 dd. 9 mei 2003.

Gehoord mevrouw ; substituut-Procureur des Konings, in haar samenvatting en conclusie in de nederlandse taal.

Gehoord de eerste beklaagde in zijn verdediging, voorgedragen door Meester ; advocaat te loco Meester , advocaat te

Gehoord Meester , advocaat te , in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc van de tweede beklaagde, daartoe aangesteld bij tussenvonnissen van deze rechtbank en kamer dd. 14 maart 2005.

Gezien het tussenvonnis dd. 13 juni 2005.

I. ANTECEDENTEN :

1.1. In het tussenvonnis van deze rechtbank en kamer d.d. 13 juni 2005 werd de dagvaarding verbeterd, waarna tevens de feitelijke achtergrond en de tenlastelegging werden geschetst. In navolging op de suggestie van de beklaagde ging de rechtbank tevens in op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof. In afwachting van het resultaat daarvan werden alle verdere beslissingen op strafgebied, evenals de beoordeling van de herstelmaatregel, verder aangehouden.

1.2. Het Arbitragehof heeft in een recent arrest d.d. 17 mei 2006 met rolnummer (stuk 22a en 22b rechtsplegingsdossier) in antwoord op die prejudiciële vraag evenwel geoordeeld dat artikel 146, vierde lid van het DRO de artikelen 12, tweede lid en 14 van de Grondwet niet schendt.

II. OP STRAFRECHTELIJK GEBIED:

I. De schuld

1.1. De beklaagden betwisten niet dat de constructie destijds op de specifieke wijze zoals in de dagvaarding omschreven (namelijk door het instandhouden van een machinekamer met een hoogte van 33m daar waar er maximaal een hoogte van 28m was toegelaten) op wederrechtelijke wijze werd in stand gehouden. Reeds in het voormelde tussenvonnis werd er dan ook overwogen (p.3 onder en p.4 boven):

Het eerste proces-verbaal van vaststelling in het strafdossier dateert van 2 oktober 1995 (stuk 2). Reeds op 18 oktober 1995 verklaarde de eerste beklaagde dat het in eerste instantie niet voorzien was dat die motoren zo hoog zouden komen, waardoor hij verplicht was geweest om 'vijf meter hoger te gaan' teneinde alles onder dak te krijgen (stuk 5). In een verhoor van 17 oktober 2002 erkende de eerste beklaagde nogmaals de inbreuk te hebben gepleegd om de voormelde redenen (stuk 64). De desbetreffende machinekamer dewelke met 33 meter de destijds toegelaten hoogte van 28 meter oversteeg, is duidelijk zichtbaar op de foto's in het strafdossier (stuk 10, 11 en 12). De feitelijke achtergrond dewelke aan de strafrechtelijke inbreuk zou moeten beantwoorden, staat aldus vast.

1.2. De kritiek van de beklaagden op de stelling, zoals verwoord in het cassatiearrest van 22 februari 2005, als zou een landschappelijk waardevol agrarisch gebied wel degelijk een agrarisch gebied met bijzondere waarde zijn en aldus gelijkstelbaar zijn met een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, vierde lid DRO, werd evenwel verworpen door het Arbitragehof. In het arrest nr. van 17 mei 2006 (rechtsplegingsdossier stuk 22a en 22b) werd immers besloten onder de respectievelijke overwegingen B.6.3. en B.7.:

B.6.3. Het in het geding zijnde artikel 146, vierde lid, in zoverre het aldus wordt geïnterpreteerd dat de "landschappelijk waardevolle agrarische gebieden" begrepen zijn in de "agrarische gebieden met bijzondere waarde" voldoet aan de eisen van het legaliteitsbeginsel in strafzaken.

B.7. De prejudiciële vraag dient ontkennend beantwoord te worden.

1.3. In de gegeven omstandigheden is de tenlastelegging naar genoeg van recht bewezen zowel ten overstaan van de eerste beklaagde, als tweede beklaagde, die voor het overige geen andere verweermiddelen meer naar voor brachten.

II. De straffoemeting

2.1. De eerste beklaagde is jaar en beschikt nog over een blanco strafregister. Hij is bestuurder van de tweede beklaagde.

2.2. De tweede beklaagde is een rechtspersoon wiens activiteiten in hoofdzaak gelegen zijn in de veevoedersector. Zij kan evenzeer nog beogen op een volstrekt blanco strafregister.

2.3. Luidens artikel 4 DRO is de ruimtelijke ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij moeten de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen worden. En er moet bij die afweging rekening gehouden worden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economisch, esthetische en sociale gevolgen, met streven naar ruimtelijke kwaliteit. De doelstellingen van de ruimtelijke ordening geven dan ook dat zij alleen de behartiging van het algemeen belang op het oog hebben. De ruimtelijke ordening is er duidelijk op gericht de ordening van een bepaald gebied in een ruimer verband te bekijken. Daarbij moeten alle belangen aan bod komen die in dat gebied vertegenwoordigd zijn. Dat betekent niet dat het privé belang a priori moet worden uitgesloten. Maar er kan slechts rekening mee worden gehouden in zoverre het als het ware toevallig met het algemeen belang samenvalt. In casu hebben de beklaagden hun eigen patrimoniale belangen laten primeren door een machinekamer in stand te houden dewelke een vijftal meter hoger was dan vergund.

2.4. De rechtbank wenst echter nadrukkelijk het vlekkeloos strafverleden van de beklaagden te honoreren. Dit nog des te meer, nu voor het al bij al beperkte bouw misdrijf intussen een regularisatievergunning werd bekomen. Gelet op de voorgaande overwegingen zijn er in de huidige zaak valabele redenen om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten ten overstaan van de beide beklaagden, teneinde o.a. hun sociale reclassering niet nadelig te beïnvloeden. De beklaagden werden door de rechtbank ingelicht over de draagwijdte van deze maatregel en tevens werden zij gehoord in hun opmerkingen hierover, waarna zij hun instemming hebben verleend (zie zittingsblad d.d. 26 juni 2006, zoals ondertekend door de respectievelijke raadslieden van de beide

beklaagden). Door deze maatregel zullen de openbare orde en de maatschappij naar het oordeel van de rechtbank voldoende gevrijwaard worden. De beklaagden voldoen beiden aan de voorwaarden om van deze gunstmaatregel te kunnen genieten, nu zij enerzijds in het verleden nog niet veroordeeld werden tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden – zelfs met uitstel – en het feit anderzijds niet van aard is dat het moet gestraft worden met een hoofdstraf van méér dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

III. DE HERSTELMAATREGEL:

1. De gemachtigde ambtenaar heeft op 4 september 1998 (ontvangen op het parket op 10 september 1998) zijn herstellvordering ingeleid, dewelke er toe strekte de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen onder verbeurte van een dwangsom (stuk 50-51).

2. Thans blijkt dat op 3 februari 2005 door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van een (regularisatie)vergunning werd afgeleverd. Dientengevolge delen de beklaagden mee dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden en verzoeken zij dat het verval op dat punt zou worden vastgesteld.

3. In geval van post factum regularisatie van de gevolgen van een stedenbouwmisdrijf middels een regularisatievergunning impliceert dit effectief dat herstel niet meer kan worden gevorderd, spijs het destijds begane misdrijf blijft bestaan. Het is daarbij zelfs irrelevant dat de regularisatievergunning op het moment van de uitspraak nog niet definitief is geworden (DEBERSAQUES, G., *Handhaving, in* HUBEAU, B. en VANDEVYVERE, W., (ed.), *Handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw*, Die Keure, 2004, p.873, nr.157 en Cass., 27 maart 2001, *A.J.T.*, 2001-2002, 328 met noot P. LEFRANC). De rechtbank stelt aldus vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van art. 1, 3 en 6 van de wet van 29.6.1964, gewijzigd bij de Wet van 9.1.1991, de wet van 10.2.1994, de wet van 11.7.1994 en laatst gewijzigd door de wet van 22.3.1999; art. 162, 182, 184, 189, 190, 193bis, 194, 195, van het wetboek van strafvordering; art. 2, 11, 12, 14, 30, 31, 32, 34, 35, 37, 40, 41, 68 van de wet van 15.6.1935; art. 91 K.B. 28.12.1950, gewijzigd door art. 1 K.B. 29.7.1992 en art. 1 K.B. 23.12.1993 en art. 1 K.B. 11.12.2001;

DE RECHTBANK,

rechtdoende op tegenspraak:

Verklaart de tenlastelegging **BEWEZEN**.

Gelast tegenover de eerste beklaagde de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling voor een duur van **DRIE JAAR**.

Gelast tegenover de tweede beklaagde de gewone **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling voor een duur van **DRIE JAAR**.

Verwijst de beklaagden in de kosten jegens de openbare partij, reeds begroot op 132,76 euro.

Legt hen een vergoeding op van 25 EUR, bij toepassing van artikel 91, 2de lid, van het K.B. van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door het K.B. van 29 juli 1992 en gewijzigd door het K.B. van 23 december 1993 en artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001, in werking op 1 januari 2002).

Met betrekking tot de herstelmaatregel:

Verklaart de herstellvordering zoals op 4 september 1998 (ontvangen op het parket op 10 september 1998) door de gemachtigde ambtenaar geformuleerd en er toe strekkende onder verbeurte van een dwangsom de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen (stuk 50-51), zonder voorwerp.

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet en bij gebreke aan een overschrijving als bedoeld in het eerste lid van artikel 160 DRO, huidig vonnis ingeschreven dient te worden op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

**Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
MAANDAG NEGEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES.**

Aanwezig: - , alleenzetelend rechter,
- , substituut-procureur des Konings,
- , afgevaardigd adjunct-griffier
(MB.04/05/06 – BS.12/05/06)